

VERKFALL

VIT MUGU ALDRIN EINA SLIKA STØÐ

TRYGGJA LÍV OG HEILSU Nú mugu vit fáa eina óhefta nevnd sum skal taka støðu til, hvørji undantøk skulu gerast í einum verkfalli fyri at tryggja, at lív og heilsa ikki verður sett í váða aftur, sigur stjórin í Almannaverkinum

Áki Bertholdsen

– Vit mugu ongantið aftur koma í eina slíka støðu aftur, sum vit komu í, nú Pedagogarnir vóru í verkfalli.

Edvard Heen, stjóri í Almannaverkinum, heldur, at verkfallið hjá pedagogunum er eitt skúladømi um, at skipanin vit hava í sambandi við verkfall, ikki er nøktandi. Og hann heldur, at hetta er ein spurningur, bæði partarnir á arbeidsmarknaðinum, og politiski myndugleikin, skulu arbeiða fyri at broyta.

Tað, hann sipar til, er, at nú pedagogarnir á stovnum undir Almannaverkinum vóru í verkfalli, var ósemja um, hvørji undantøk tað var neyðugt at geva fyri at tryggja at lív og heilsa ikki varð sett í váða.

Og áðrenn seinasta semingsroyndin byrjaði fríggjadagin, gjørdi Pedagogfelagið greitt, at fleiri av undantøkunum, Almannaverkið longu hevði fingið, fóru at verða tikin aftur mánamorgunin.

Lív og heilsa var í vanda

Pedagogfelagið tvíhelt um, at teir

– Vit kunnu rætt og slætt ikki hava ein arbeidsmarknað, har teir veikastu borgararnir verða tiknir til gísla í einum verkfalli, og tí má skipanin broytast, sigur Edvard Heen, stjóri í Almannaverkinum

pedagogar, sum finga serloyvi at vera til arbeiðis undir verkfallinum, var nóg mikið til at tryggja, at lív og heilsa ikki var sett í váða

Men tað er Edvard Heen ósamdur í.

– Lív og heilsa varð sett í váða undir verkfallinum. Tíbetur læt ongin lív, men vit vita, at viðskiftafólk hjá okkum vórðu lögð inn á Landssjúkrahúsið, tí tey finga ikki lívsneyðuga hjálp undir verkfallinum. Og vit hava eisini eina fatan av, at viðskiftafólk, sum hava verið í menning, hava fingið eitt bakkast undir verkfallinum, sigur hann.

– Tað er eisini ein sannroynd, at vit komu í ta støðu, at 36 búfólk hjá okkum, sum høvdu verið heima hjá skyldfólki í jólafrí, ikki kundu flyta heim aftur á bústovnin, har tey búðu, tí ongin var at vera um tey.

– Bústovnurin er teirra heim, og tey rinda húsaleigu fyri bústaðin. So tað er grundleggjandi brot á mannarættindi hjá ST at nokta fólki at flyta heim aftur til sín sjálvs, sigur Edvard Heen.

– Í hesum sambandi læt tað seg gera at tey ikki sluppu heim aftur, men tað var bara tí at foreldur, og

Skelkandi framferð av einum almennum stjóra

SKELKANDI Forkvinnan í Felagnum Føroyskir Sjúkrarøktarfrøðingar er eitt sindur skelkað av ætlanini hjá stjóranum fyri Almannaverki

Áki Bertholdsen

–Tað er eitt sindur skelkandi at ein almennur stjóri leggur seg út í, hvussu arbeidsmarknaðurin skal skipast.

Tað sigur Óluva í Gong, forkvinna í Felagnum Føroyskir Sjúkrarøktarfrøðingar.

Hon sipar til ætlanina hjá Edvard

Heen, stjóra í Almannaverkinum, sum vit umrøða í aðrari grein her í blaðnum.

Nú verkfallið hjá pedagogunum er av, eru tey í Almannaverkinum farin at kanna, hvussu hesi viðurskipti eru skipað í Noregi og í Danmark. Og tá ið greiða er fingin á tí, er ætlanin at leggja upp til eitt orðaskifti í Føroyum um at broyta

skipanina við tí endamáli, at tað skal vera ein óheft nevnd sum skal gera av, hvørji undantøk skulu gerast í einum verkfalli fyri at tryggja, at lív og heilsa ikki verður sett í váða.

Avtekur verkfalsrættin

Óluva í Gong heldur at tað er bæði skelkandi og undarligt, at ein

almennur stjóri soleiðis leggur seg út í, hvussu arbeidsmarknaðurin skal skipast.

Hon vísir á, at arbeidsmarknaðurin er skipaður, og í lógini um seming eru ymsar treytir settar fyri, hvussu fakfeløg skulu bera seg at, tá ið tey fara í verkfall.

– Ein partur av hesum er at fakfeløg skulu boða frá áðrenn tey fara í verkfall, og sostatt er verkfalsrætturin avmarkaður. Tað er ein avtala, vit hava skriva undir upp á, og sum vit halda. Og so er tað løgið, at ein almennur stjóri nú tekur stig til eina skipan, sum í roynd avtakur verkfalsrættin.

Óluva í Gong sigur, at í eini verkfalsstøðu er tað ein rættur hjá fakfelgunum at gera av, hvørji undantøk skulu gevast.

– Tað er ein ábyrgd, vit fegin taka á okkum, tí vit eru øll ábyrgdarfull og brúka ikki verkfalsvápniduttan at allir aðrir útvegir eru royndir.

Vilja geva okkum ringa samvitska

Óluva í Gong heldur hinvegin, at

eisini, at tá ið arbeidsgevarar biðja fakfeløg um undantaksloyvi, eiga teir at vísa ábyrgd. Men onkuntíð hava vit havt varhugan av, at biðið verður um so nógv undantøk, at virksemd kann halda fram at kalla ótarnað.

Hon sigur, at eitt dømi um tað er nú sjúkrarøktarfrøðingarnir ætlaðu í samhugaverkfall við pedagogarnar, tí tá fekk felagið umbon um so nógv undantøk, at mestsum øll skuldu vera til arbeiðis.

– Tá ið eitt fakfelag metir um undantøk, er tað eisini ein faklig meting, sum er væl grundað.

Hon sigur, at tá ið Sjúkrarøktarfrøðingarnir vóru í verkfalli, góvu tey undantøk til bráðneyðga viðgerð.

– Tá ið vit høvdu avtalað mannagongdirnar við leiðsluna í heilsuverkinum, gekk samstarvið væl, tí allir partar hava størsta áhuga í at fáa ein enda á verkfallinum sum skjótast.

Men kortini vórðu tey lögð undir at seta lív í váða.

Hon heldur, at hendan skuldset-